

bejdsløse, der staar med den længste Arbejdsløshed, tilgode, og at Arbejdere, der er eller kan blive beskæftiget i det private Erhvervsliv, ikke søger over til offentlige Arbejder.

Til § 3.

Bestemmelsen i Stk. 1 erstatter den nugældende Lovs Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder og Beskæftigelsesforanstaltninger. Efter den nugældende Lovgivning er der til mindre betydelige — hovedsagelig lokale — Arbejder, til hvilke der har kunnet henvises saavel langvarigt arbejdsløse som andre arbejdsløse, blevet ydet Tilskud af Arbejdsløshedsfonden med 40—50 pCt. af Udgifterne til Arbejdslønnen, medens der til Arbejder af større Betydning, som maatte anses for at være af almen Interesse, og til hvilke der kun kunde henvises langvarigt arbejdsløse, som Regel er blevet ydet Stats-tilskud med 100 pCt. af Udgifterne til Arbejdsløn. Naar man nu stiller Forslag om at udvide saavel Kredsen af de Arbejder, hvortil Arbejdskraft kan kræves henvist, som Kredsen af de henvisningsberettigede, har man anset det for rettest, at Tilskudet for samtlige Arbejders Vedkommende ydes af Staten, men saaledes at Tilskudets Størrelse fortsat varieres under Hensyntagen til den Interesse, paa den ene Side Staten paa den anden Side vedkommende iværksættende Myndighed har i, at et nærmere angivet Arbejde sættes i Gang.

Bestemmelsen i Stk. 2 fastslaar den hidtil gældende Praksis, hvorefter der kun undtagelsesvis er blevet ydet Tilskud til Arbejder, til hvis Gennemførelse der ogsaa bliver ydet Tilskud i Henhold til anden Lovgivning.

Bestemmelsen i Stk. 3, hvorefter der i Stedet for Tilskud helt eller delvis kan ydes Laan, er ny, men maa ses paa Baggrund af de i Aarenes Løb indhøstede Erfaringer, hvor der ikke har været Hjemmel til at betragte et Tilskud som Laan, der kunde kræves tilbage, naar det ved Arbejdets Afslutning har vist sig, at det gennemførte Arbejde har medført saadanne økonomiske Fordele for den iværksættende Myndighed, at det vilde have været rimeligt og muligt at kræve det ydede Tilskud tilbage helt eller delvis.

Bestemmelsen i Stk. 4 er ligeledes ny. Der har i Aarenes Løb flere Gange fra Kommunerne været rettet Anmodning til Arbejdsministeriet om dettes Bistand til Opnaelse af et Laan, der var nødvendigt for at gennemføre et godkendt Arbejde. Ministeriet har imidlertid været uden Indflydelse paa, om et saadant Laan kunde opnaas fra

den kommunale Laanefond. Ved den foreslaede Bestemmelse gives der Arbejds- og Socialministeriet Mulighed for at gøre sin Indflydelse gældende overfor Fonden, naar en Kommune ansøger om Laan til Gennemførelsen af et Arbejde, der er godkendt til Udførelse med Tilskud i Henhold til Stk. 1.

Bestemmelsen i Stk. 5 maa ses paa Baggrund af, at Beskæftigelsescentralen i sin Virksomhed i den forløbne Tid, hvor man alene har kunnet yde Tilskud til Arbejder, der udførtes af andre, er stødt paa Opgaver, hvor krydsende Hensyn har hindret Arbejdets Iværksættelse, eller hvor egnede Arbejdsopgaver ikke er blevet taget op. Naar man efter nærværende Lovforslag skrider til en Udvidelse af Kredsen af de Arbejder, der omfattes af Lovens Bestemmelser, har man derfor ment at burde tillægge Arbejds- og Socialministeriet et vist selvstændigt Initiativ. Der tænkes herved ikke paa Opgaver, der hidtil er blevet løst, eller naturligt bør løses af et andet Ministerium, men paa saadanne Arbejder, hvor Arbejds- og Socialministeren — eventuelt med Anvendelse af Reglerne i § 6, Stk. 2, om Bidragspaalæggelse — kan gennemføre Arbejder af beskæftigelsesmæssig Betydning, hvor det hidtil ikke har været muligt at finde frem til en Løsning. Disse Arbejder vil vel i Almindelighed være af mindre omfattende Karakter, og saafremt der skulde opstaa Spørgsmaal om Iværksættelse af mere omfattende Arbejder, der i særlig Grad vil belaste den til Arbejds- og Socialministerens Raadighed stillede Sum til Ydelse af Tilskud til saadanne Arbejder, vil Spørgsmaalet om Arbejdets Udførelse blive gjort til Genstand for Drøftelse indenfor Regeringen.

Bestemmelsen i Stk. 6 svarer til Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 12, Stk. 4, Linie 1—2.

Til § 4.

Med Hensyn til den i Stk. 1 omhandlede Bestemmelse om Henviisning af den fornødne Arbejdskraft henvises til Bemærkningerne til § 5.

Som anført i de indledende Bemærkninger har man i Stk. 2 foreslaaet Arbejdstiden fastsat til 40 Timer ugentlig imod nu 36 Timer, ligesom man har foreslaaet mere ensartede og reducerede Lønninger. Medens det efter den nugældende Lov er bestemt, at der skal ydes Arbejderne Løn i Henhold til gældende almindelig Overenskomst, har man i nærværende Forslag ved Lønningernes Fastsættelse taget sit Udgangspunkt i en Ugeløn, gradueret for Storkøbenhavn, Købstæderne og Landdistrik-